

“भीठे बच्चे- याद रूपी दवाईद्वारा स्वयंलाई सदा निरोगी बनाऊ, याद र स्वदर्शन चक्र फिराउने स्वभाव बनायौ भने विकर्माजित बन्छौ।”

प्रश्न:- जो बच्चाहरूलाई आफ्नो उन्नतिको सदा ख्याल रहन्छ, उनीहरूको निशानी के हुन्छ?

उत्तर:- उनीहरूको हर कार्य सदा श्रीमतको आधारमा हुन्छ। बाबाको श्रीमत छ- प्यारा बच्चाहरू! देह-अभिमानमा नआऊ, यादको यात्राको चार्ट राख। आफ्नो हिसाब-किताबको खाता राख। चेक गर- कति समय म बाबाको यादमा रहें? कति समय अरूलाई सम्झाएँ?

गीत:- तू प्यार का सागर है...

ओम् शान्ति। यहाँ जब बस्छौ त्यतिखेर बाबाको यादमा बस्नु छ। मायाले धेरैलाई याद गर्न दिंदैन किनकि देह-अभिमान छिन्। कसैलाई मित्र-सम्बन्धी, कसैलाई खान-पान आदि याद आइरहन्छ। यहाँ जब आउँछौ तब बाबालाई आह्वान गर्नु पर्छ। जसरी लक्ष्मीको पूजा हुन्छ भने लक्ष्मीको आह्वान गर्छन्, लक्ष्मी कहीं आउने त होइन। यो केवल भनिन्छ। त्यस्तै तिमी पनि बाबालाई याद गर अर्थात् आह्वान गर, कुरा एउटै हो। यादद्वारा नै विकर्म विनाश हुन्छ। धारणा हुँदैन किनकि विकर्म धेरै गरिएका छन्, जसकारण बाबालाई याद गर्न पनि सक्दैनन्। जति बाबालाई याद गर्नेछौ त्यति विकर्माजित बन्छौ, स्वास्थ्य मिल्छ। हुन त धेरै सहज छ, तर मायाले अथवा पहिले गरिएका विकर्मले रोकावट ल्याउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले आधाकल्प अयथार्थ याद गरेका छौ। अहिले त यथार्थमा आह्वान गर्छौ किनकि बुझेका छौ आउँदै हुनु हुन्छ, मुरली सुनाउँदै हुनु हुन्छ। तर यो यादको स्वभाव बन्नु पर्छ। सदा निरोगी बनाउनको लागि सर्जनले दवाई दिनु हुन्छ- मलाई याद गर। फेरि तिमी म सँग आएर मिल्नेछौ। मलाई याद गर्नाले नै वर्सा पाउनेछौ। बाबा र प्यारो घरलाई याद गर्नु छ। जहाँ जानु छ, त्यसलाई बुद्धिमा राख्नु छ। बाबा नै यहाँ आएर सत्य सन्देश दिनु हुन्छ, अरू कसैले पनि ईश्वरको सन्देश दिंदैन। उनीहरू त यहाँ स्टेजमा पार्ट खेलन आउँछन् र ईश्वरलाई भुल्छन्। ईश्वरको बारेमा थाहै छैन। उनीहरूलाई वास्तवमा सन्देश वाहक, मेसेन्जर भन्न सकिंदैन। यो त मनुष्यले नाम राखेका हुन्। उनीहरू त यहाँ आउँछन्, उनीहरूले आफ्नो पार्ट खेलनु छ। फेरि याद कसरी गर्ने? पार्ट खेल्ला-खेल्दै पतित बन्नु नै छ। फेरि अन्त्यमा पावन बन्नु छ। पावन त बाबा नै आएर बनाउनु हुन्छ। बाबाको यादबाट नै पावन बन्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- पावन बन्ने एउटै उपाय छ- देहसहित जति पनि देहका सम्बन्ध छन्, तिनलाई भुल्नु छ।

तिमीलाई थाहा छ- म आत्मालाई याद गर्ने आदेश मिलेको छ। त्यसमा चल्नाले नै आज्ञाकारी भनिन्छ। जसले जति पुरुषार्थ गर्छ त्यति नै आज्ञाकारी हुन्छ। याद कम गर्नु भने कम आज्ञाकारी भयो। आज्ञाकारीले पद पनि उच्च पाउँछ। बाबाको आज्ञा छ- एक त म पितालाई याद गर, दोस्रो ज्ञानलाई धारण गर। याद गरेनौ भने सजाय धेरै खानु पर्ने छ। स्वदर्शन चक्र फिराइरह्यौ भने धेरै धन मिल्छ। भगवानुवाच- मलाई याद गर अनि स्वदर्शन चक्र फिराऊ अर्थात् ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान। मद्वारा मलाई पनि जान र सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको चक्रलाई पनि जान। दुई कुरा मुख्य छन्। यसमा ध्यान दिनु छ। श्रीमतमा पूरा ध्यान दियौ भने उच्च पद पाउनेछौ। रहमदिल बन्नु छ, सबैलाई मार्ग बताउनु छ, कल्याण गर्नु छ। मित्र-सम्बन्धी आदिलाई सच्चा यात्रामा लिएर जाने युक्ति रच्नु छ। ती हुन् जिस्मानी यात्राहरू, यो हो रूहानी

२०७५ मंसिर ४ मंगलबार २०-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
यात्रा। यो आध्यात्मिक ज्ञान कसैको पासमा छैन। ती हुन् शास्त्रको दर्शन (फिलसफी)। यो हो आध्यात्मिक
रूहानी ज्ञान। सुप्रिम रूहले यो ज्ञान दिनु हुन्छ नै रूहलाई सम्झाएर वापस लिएर जानको लागि।

कति बच्चाहरू यहाँ आएर बस्दा कोही लाचारी भएर बस्छन्। आफ्नो स्व-उन्नतिको केही पनि ख्याल
हुँदैन। देह-अभिमान धेरै छ। देही-अभिमानी भएमा त दयावान् बन्छन्, श्रीमतमा चल्नेछन्। आज्ञाकारी
छैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो चार्ट लेख— कति समय याद गर्छु? कति समय याद गर्छु? पहिले चार्ट
राख्थे। ठीकै छ, बाबालाई नपठाऊ, आफूसँगै त चार्ट राख। आफ्नो अनुहार हेर्नु छ— म लक्ष्मीलाई वरण
गर्न लायक छु? व्यापारीहरूले आफ्नो पासमा खाता राख्छन्, कोही-कोही मानिसले आफ्नो सारा दिनको
दिनचर्या लेख्छन्। लेख्ने रूचि रहन्छ। यो हिसाब-किताब राख्नु त धेरै राम्रो कुरा हो— कति समय म
बाबाको यादमा रहें? कति समय अरूलाई सम्झाउँ? यस्तो चार्ट राख्यौ भने धेरै उन्नति हुन्छ। बाबा राय
दिनु हुन्छ यस्तो-यस्तो गर। बच्चाहरूलाई आफ्नो उन्नति गर्नु छ। मालाको दाना जसले बन्नु छ उनीहरूले
पुरुषार्थ धेरै गर्नु पर्छ। बाबाले भन्नु भएको थियो— ब्राह्मणहरूको माला अहिले बन्न सक्दैन, अन्त्यमा बन्छ,
जब रुद्रको माला बनिसक्छ। ब्राह्मणहरूको मालाको दाना बदलिइरहन्छ। आज जो ३-४ नम्बरमा छन्,
भोलि उनीहरू लास्टमा जान सक्छन्। कति फरक हुन्छ। कोही गिरे भने दुर्गति प्राप्त गर्छन्। मालाबाट त
गए, गएर प्रजामा पनि बिलकुल चण्डाल बन्छन्। यदि मालामा गाँसिनु छ भने त्यसको लागि धेरै मेहनत
गर्नु छ। आफ्नो उन्नति कसरी गर्ने? बाबा धेरै राम्रो सल्लाह दिनु हुन्छ। सबैको लागि भन्नुहुन्छ। कोही
लड्गडा भए पनि इसाराले कसैलाई बाबाको याद दिलाउन सक्छन्। बोल्नेवाला भन्दा अधि जान सक्छन्।
अन्धा-लुला जस्ता भए पनि तन्दुरुस्त भन्दा पनि उच्च पद पाउन सक्छन्। सेकेन्डमा इसारा दिइन्छ।
सेकेन्डमा जीवनमुक्ति— गायन छ नि। बाबाको बनेपछि वर्सा त अवश्य मिल्छ। फेरि त्यसमा नम्बरवार पद
अवश्य छन्। बच्चा पैदा भएपछि ऊ वर्साको हकदार बन्छ। यहाँ तिमी आत्मा त हो नै पुरुष। त्यसैले
पिताबाट वर्साको हक लिनु छ। सारा आधार पुरुषार्थमा छ। फेरि भन्नेछन्— कल्प पहिले पनि यस्तै पुरुषार्थ
गरिएको थियो। मायाको साथ बक्सिङ्ग छ। पाण्डवहरूको थियो नै माया रावण सँग लडाईं। कोही त
पुरुषार्थ गरेर विश्वको मालिक डबल शिरताज बन्छन्, कोही फेरि प्रजामा पनि नोकर चाकर बन्छन्। सबैले
यहाँ पढिरहेका छन्। राजधानी स्थापना भइरहेको छ, ध्यान अवश्य अगाडि बसेका दानातर्फ जान्छ। ८
दाना कसरी चलिरहेका छन्, पुरुषार्थबाट थाहा हुन्छ। यस्तो होइन अन्तर्यामी हुनु हुन्छ, सबैको
अन्तरमनलाई पढ्नु हुन्छ। यस्तो होइन, अन्तर्यामी मतलब जानी जाननहार। यस्तो होइन— हर एकको
दिलको कुरा बसेर जान्नुहुन्छ। जानी-जाननहार अर्थात् ज्ञानसागर। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई
जान्नुहुन्छ। एक-एकको दिललाई कहाँ बसेर अध्ययन गर्नुहुन्छ र? के मलाई थट रिडर (विचारलाई
पढ्नेवाला) सम्झेका छौ? म जानी-जाननहार हुँ अर्थात् नलेजफुल हुँ। भूत, वर्तमान र भविष्यलाई नै
सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्य भनिन्छ। यो चक्र कसरी दोहोरिन्छ, त्यसको पुनरावृत्तिलाई जान्दछु। त्यो ज्ञान
तिमी बच्चाहरूलाई पढाउन आउँछु। हर एकले सम्झिन सक्छ— कसले कति सेवा गर्छन्, के पढ्छन्? यस्तो
होइन— बाबा एक-एकलाई बसेर जान्नुहुन्छ। बाबा बसेर केवल यो धन्धा कहाँ गर्नुहुन्छ र? उहाँ त जानी-
जाननहार मनुष्य सृष्टिको बीजरूप, नलेजफुल हुनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— मनुष्य सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्य र जो
मुख्य पात्रहरू छन् उनीहरूलाई जान्दछु। बाँकी त अथाह रचना छन्। यो जानी-जाननहार अक्षर त पुरानो

२०७५ मंसिर ४ मंगलबार २०-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन हो। म त ज्ञान जान्दछु, त्यो तिमीलाई पढाउँछु। बाँकी तिमीहरू के के गर्छौं त्यो सारा दिन बसेर कहाँ देख्छु र? म त सहज राजयोग र ज्ञान सिकाउन आउँछु। बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चाहरू त धेरै छन्, म बच्चाहरूको अगाडि प्रत्यक्ष भएको छु। सारा कारोबार बच्चाहरू सँग छ। जो मेरा बच्चाहरू बन्छन् उनीहरूको म पिता हुँ। फेरि उनीहरू सहोदर हुन् वा सौतेनी हुन् त्यो म बुझ्न सक्छु। हर एकको पढाइ छ। श्रीमत अनुसार कार्यमा आउनु छ। कल्याणकारी बन्नु छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बृहस्पतिलाई वृक्षपति डे भनिन्छ। वृक्षपति पनि हुनुभयो, शिव पनि हुनुभयो। हुन त एकै हुनु हुन्छ। गुरुबारको दिनबाट स्कुलमा गए भने गुरु बनाउँछन्। जसरी सोमनाथको दिन सोमबार हो, शिवबाबाले सोमरस पिलाउनु हुन्छ। हुन त उहाँको नाम शिव हो तर पढाउनु हुन्छ त्यसैले सोमनाथ भनिदिएका हुन्। रुद्र पनि सोमनाथलाई भनिन्छ। रुद्र ज्ञान यज्ञ रचनुभयो, त्यसैले ज्ञान सुनाउनेवाला हुनुभयो। नाम धेरै राखिदिएका छन्। त्यसैले त्यसको ज्ञान दिइन्छ। सुरु देखि यो एउटै यज्ञ चल्यो, कसैलाई पनि थाहा छैन— सारा पुरानो सृष्टिको सामग्री यस यज्ञमा स्वाहा हुनु छ। जति पनि मनुष्य छन्, जे पनि छन् तत्त्वसहित सबै परिवर्तन हुनु छ। यो पनि बच्चाहरूले देख्नु छ, देख्नेवाला धेरै महावीर चाहिन्छ। जेसुकै होस्, भुल्नु छैन। मनुष्य त हाय-हाय, त्राहि-त्राहि गरिरहन्छन्। पहिले-पहिले त सम्झाउनु छ— थोरै ख्याल गर्नुहोस्, सत्ययुगमा एउटै राज्य थियो, मनुष्य धेरै कम थिए, एक धर्म थियो, अहिले कलियुग अन्त्यसम्म कति धर्म छन्? यो कहाँसम्म चल्नेछ? कलियुगपछि अवश्य सत्ययुग हुन्छ। अहिले सत्ययुगको स्थापना कसले गर्नेछ? रचयिता त बाबा नै हुनु हुन्छ। सत्ययुगको स्थापना र कलियुगको विनाश हुन्छ। यो विनाश सामुन्ने खडा छ। अहिले तिमीलाई बाबाद्वारा भूत, वर्तमान, भविष्यको ज्ञान मिलेको छ। यो स्वदर्शन चक्र फिराउनु छ। बाबा र बाबाको रचनालाई याद गर्नु छ। कति सहज कुरा छ।

गीतः— तू प्यार का सागर है... चित्रहरूमा ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर लेख्छन्, त्यसमा प्रेमका सागर अक्षर अवश्य आउनु पर्छ। बाबाको महिमा बिलकुल अलग छ। सर्वव्यापी भनेर महिमालाई नै खतम गरिदिएका छन्। त्यसैले प्रेमका सागर शब्द अवश्य लेख्नु छ, यो बेहदको माता-पिताको प्यार हो, जसको लागि गाउँछन्— तुम्हारी कृपा से सुख घनेरे... तर जान्दैनन्। अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले मलाई जानेपछि सबै कुरा जान्नेछौ। मैले नै सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान सम्झाउँछु। एक जन्मको कुरा होइन, सारा सृष्टिको भूत, वर्तमान र भविष्यलाई जान्दछौ, त्यसैले बुद्धिमा कति आउनु पर्छ। जो देही-अभिमानि बन्दैनन् उनीहरूलाई धारणा पनि हुँदैन। सारा कल्प देह-अभिमान चलेको छ। सत्ययुगमा पनि परमात्माको ज्ञान रहँदैन। यहाँ पार्ट बजाउन आएपछि परमात्माको ज्ञान भुलेका छन्। यो त सम्झन्छन्— आत्माले एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। तर त्यहाँ दुःखको कुरा छैन। यो बाबाको महिमा हो— ज्ञानका सागर, प्रेमका सागर हुनु हुन्छ। एक प्वाइन्ट छ— मन्मनाभव, मध्याजी भव... यो मिल्नाले हामी विषय सागरबाट क्षीरसागरमा जानेछौं। भन्छन् नि— स्वर्गमा दूध-घिउका नदी बग्छन्। यो सबै महिमा हो। बाँकी नदी कुनै दूध-घिउको कहाँ हुन सक्छ र? वर्षामा त पानी निस्कन्छ। घिउ कहाँबाट निस्कन्छ! यो बढाई गरिएको हो। यो पनि तिमीलाई थाहा छ— स्वर्ग केलाई भनिन्छ। हुन त अजमेरमा मोडल छ तर बुझ्न केही पनि बुझ्दैनन्। तिमी कसैलाई पनि बुझाउँछौ भने तुरुन्त बुझ्नेछन्। जसरी बाबालाई आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान छ त्यस्तै तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा पनि फिर्नु पर्छ। बाबाको परिचय दिनु छ, एक्युरेट महिमा सुनाउनु छ, उहाँको

२०७५ मंसिर ४ मंगलबार २०-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

महिमा अपरमपार छ। सबै एक समान हुन सकदैनन्। हर एकलाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ। पछि गएर देख्नेछौ, दिव्य दृष्टिमा जो बाबाले देखाउनु भएको छ त्यो फेरि यथार्थमा हुनु छ। स्थापना र विनाशको साक्षात्कार गराइरहनु हुन्छ। अर्जुनलाई पनि दिव्य दृष्टिद्वारा साक्षात्कार गराउनु भएको थियो फेरि यथार्थमा हेर। तिमी पनि यी आँखाले विनाश देख्नेछौ। वैकुण्ठको साक्षात्कार गरेका छौ, त्यो पनि जब प्राक्विकलमा हुन्छ, तब फेरि साक्षात्कार बन्द हुन्छ। कति राम्रा-राम्रा कुरा सम्झाउनु हुन्छ, जो फेरि बच्चाहरूले अरूलाई सम्झाउनु छ, भाइ-बहिनीहरू आएर यस्तो बाबाबाट वर्सा लिनुहोस्, यस ज्ञान र योगद्वारा।

बाबा निमन्त्रण पत्र सच्चाउँदै हुनु हुन्छ। तल सही गर्नुहुन्छ— तन-मन-धनले ईश्वरीय सेवामा उपस्थित छु, यस कार्यको लागि। पछि गएर महिमा त निस्कनु छ। कल्प पहिले जसले वर्सा लिएका छन्, उनीहरू आउनु नै छ। मेहनत गर्नु छ। फेरि खुशीको पारा चढ्दा-चढ्दै स्थायी बन्छ। फेरि घरी-घरी मलिन हुने छैनौ। तुफान त धेरै आउँछन्, तिनीहरूलाई पार गर्नु छ। श्रीमत्तमा चलिरहनु छ। व्यवहार पनि गर्नु छ। जबसम्म सेवाको प्रमाण दिदैनौ तबसम्म बाबा यस सेवामा लगाउन सक्नुहुन्न। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) श्रीमत्तमा पूरा अटेन्सन दिएर आफ्नो र अरूको कल्याण गर्नु छ। सबैलाई सच्चा यात्रा गराउनु छ, दयावान् बन्नु छ।
- २) बाबाको हर आदेशलाई पालन गर्नु छ। याद वा सेवाको चार्ट अवश्य राख्नु छ। स्वदर्शन चक्र फिराउनु छ।

वरदानः— सच्चा दिलबाट साहेबलाई राजी गर्ने राजयुक्त, युक्तियुक्त, योगयुक्त भव

बापदादाको उपाधि (टाइटल) दिलवाला, दिलाराम हो। जो सच्चा दिल भएका बच्चाहरू छन्, उनीहरू सँग साहेब राजी हुनु हुन्छ। दिल देखि बाबालाई याद गर्नेहरू सहजै बिन्दु रूप बन्न सक्छन्। उनीहरू बाबाको विशेष आशीर्वादका पात्र बन्छन्। सच्चाइको शक्तिबाट समय अनुसार उनीहरूको दिमागले युक्तियुक्त, यथार्थ कार्य नै गर्छ। भगवानलाई राजी गरेका हुनाले हर संकल्प, बोल र कर्म यथार्थ हुन्छ। उनीहरू राजयुक्त, युक्तियुक्त, योगयुक्त बन्छन्।

स्लोगनः— बाबाको स्नेहमा लीन रह्यौ भने अनेक प्रकारका दुःख र धोखाबाट बच्छौ।